

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Józef Matuszewski

Nestor polskich historyków państwa i prawa, rocznik 1911, Wielkopolanin. W 1929 r. ukończył 8-klasowe gimnazjum staroklasyczne w Gostyniu (8 lat nauki łaciny, 5 lat greki) w tymże roku rozpoczął studia na Wydziale Prawa i Ekonomii Uniwersytetu Poznańskiego. Uczestnik seminariów Zygmunta Wojciechowskiego, Kazimierza Tymienieckiego, Jana Rutkowskiego, Henryka Ułaszyna i Edwarda Klicha.

Dyplom magistra prawa otrzymał w 1933 r., magistra ekonomii - w roku 1936. Doktorat nauk prawnych uzyskał w roku 1936 na podstawie pracy pt. "Immunitet ekonomiczny w dobrach Kościoła w Polsce do r. 1381". Jako stypendysta Funduszu Kultury Narodowej studiował w latach 1936 - 1939 na słynnej École des Chartes nauki pomocnicze historii, filologię romańską oraz historię prawa i ustroju Francji. Okupację przeżył w Generalnej Guberni. Po wojnie wrócił do Poznania i na tamtejszym Uniwersytecie uzyskuje kolejne szczeble naukowe: habilitacja w 1949 r. (na podstawie pracy o prawie rugijskim), w 1954 - profesor nadzwyczajny, w 1959 r. - profesor zwyczajny. Od 1961 r. - profesor na Wydziale Prawa Uniwersytetu Łódzkiego, do 1981 r. - kierownik Katedry Powszechnej Historii Państwa i Prawa. Jeden z największych polskich historyków państwa i prawa o ugruntowanej od wielu dziesięcioleci sławie naukowej w kraju i za granicą. Był reprezentantem wielkich tradycji oraz ciągłości w polskich dyscyplinach historyczno-prawnych, ich żywotności od Oswalda Balzera, poprzez Zygmunta Wojciechowskiego po dzień dzisiejszy. Jego dorobek naukowy obejmuje ok. 230 pozycji, w tym ok. 20 monografii i ok. 30 studiów sięgających rozmiarami do 100 stron druku. W zasadzie mediewista, z powodzeniem penetrował dziedziny z epoki współczesnej. Twórczość

Uniwersytet
ŁÓDZKI

nauką Józefa Matuszewskiego cechuje przede wszystkim wszechstronność zainteresowań, popartych dogłębną znajomością źródeł i metod badawczych oraz skłonność do podejmowania tematów interdyscyplinarnych, ze styku filologii i historii państwa i prawa. Do perfekcji doprowadził precyzję pojęciową i jasny styl wykładu. Był mistrzem krytyki naukowej, świetnym wydawcą źródeł.